

"بدانیمسـتان"

-بدیع در لغت به معنی تازه و نو است. در ادب فارسی به مجموعه ی آرایه هایی گفته می شود که بر زیبایی لفظی و معنایی سخن می افزاید.

مراعات نظیر(تناسب)

در لغت مراعات تناسب ها و هماهنگی هاست و در اصطلاح ادبی آوردن واژه هایی است در سخن که با یکدیگر ارتباط معنایی داشته باشند؛

مثال:

شور شیرین به سر هر که فتد، کوهکن است

بیستون کندن فرهاد نه کاری است شگفت

واژه ی کوهکن با فرهاد و شیرین تناسب دارد و تعامل معنایی این واژگان موجب زیبایی و تاثیر گذاری شعر شده است.

تلمیح

در لغت به معنی اشاره کردن با گوشه ی چشم است و در اصطلاح ادبی آن است که سخنور در کلام خویش؛ به داستان،آیه،حدیث و مثل آن اشاره می کند. تلمیح، گنجاندن یک داستان بلند در سخنی کوتاه است که معانی بسیار را در کمترین واژه ها جای می دهد و این ایجاز از جهت هنری بسیار مهم و قابل توجه است.

مثال:

متحیرم چه نامم شه ملک لافتی را

نه خدا توانمش خواند نه بشر توانمش گفت

در این نمونه به حدیث «لا فتی الا علی، لا سیف الا ذوالفقار» اشاره کرده است.

تضمین

آوردن آیه، حدیث،مصراع،بیت،اصل نوشته یا سخن دیگری را در شعر یا کلام تضمین گویند. در تضمین شعر یا نوشته ی دیگران، اشاره به نام آن شاعر یا نویسنده لازم است؛مگر آنکه به دلیل شهرت، بی نیاز از ذکر نام باشد.

مثال:

«من از آن روز که در بند توام،آزادم»

حافظ ، از جور تو، حاشا که بگرداند روی

حافظ در این بیت یک مصراع از غزل سعدی را تضمین کرده است.

"تستـستان"

۱- کدام بیت دارای آرایه ی «تلمیح» است و بیش ترین تشبیه را دارد؟

که خضر بایه ی عشق، آتشین جگر است
گل چو مریم مهر خاموشی به لب بنهاده است
دیده ی یعقوب ما را بوی پیراهن بس است
یکی ز جمله ی بازیچه های طفلانه است

۱) نگاه دار گرت چون عقیق آبـی هست
۲) غنچه چون عیسی به گفتار آمده است از مهد شاخ
۳) چون زلیخا مشربان ما را تلاش قرب نیست
۴) به جوی شیر چو فرهاد تیشه فرسودن

"پاسخستان"

۱) پاسخ ← گزینه ۲؛ اشاره به عیسی: تلمیح/ چون عیسی - مهد شاخ - چون مریم (۳ آرایه ی تشبیه است)